

miðvikan

Vírlit og «Endurminningar»

Humorin fjarar burtur í teimum seinnu bókunum hjá Heðini Brú, og er sostatt mest av honum miðskeiðis í skaldskapinum. Hví tað er so, dugi eg ikki at siga, og tá ið hævundurin fyri nøkrum árum síðani varð spurður, visti hann heldur einki at siga um hetta. Skoytast skal tó uppi, at partar av «Endurminningum» eru frágæra stuttligir. Eg komi til tað um eitt lítið bil.

Skemtið, humorin, hjá Heðini Brú visir seg á ymskan hátt. Vit kunnu tosa um fyra sløg: smáleikurin, lýsingar av persónum har nógv verður gjørt av, endurgáva av rámandi orðaskiftum og so lýsingin av hvussu børn fata terra umhvørvi og tað, tey vaksnu siga, púra bókstaviliga. Tey bæði fyrstu sløgini havi eg víst á, meðan tað triðja hóskandi kann umboðast av tí, sum ein kollfíringur sigur við Heðin Brú um ein veðr, sum ikki vil ganga: «Á tegi, tegi, tegi, tegi gongur og ekur sum ein kvíðin frímúrarar» («Ávstaðferðin» í savninum «Purkhus»).

Tað seinasta slagðið av humorin fínt ymsastaðni í skaldskapinum - t.d. í «Emanuel» - men eg haldi, tað kemur vakrast til sjóndar í «Endurminningum». Tá ið umhvørvi og hendingar verða fátáð bókstaviliga av einum smádrongi, gerst hetta skemtiligt, men enn meira, tá ið hann ikki fær brúkligar frágæringar frá teimum vaksnu.

Mamman sigur við smádrongin, at hann má ikki ganga og signa hundin, tí hann er heðin: «Eftir sat eg og grundaði yvir, hvat tað var at vera heðin, kom til, tað var at hava hala, fann mær so okkurt at binda upp á meg til hala, gekk síðan málmikil um roykstovu og spældi heðin».

Gud, Jesus og heilaga andan skilur drongurin soleiðis:

Av einari mynd, sum hekk á stovubrústnum, visti eg at Gud faðir var ein gamal, hvítskeggjuttur maður, sum sat á einum stóli uppi í loftini. Í aðrari hondini, sum hann helt fram fyri sær, helt hann einari kúlu. Tað var veröldin, hevði eg fingið at vita, visti ikki hvat tað var, men hugsaði um, at verður Gud faðir móður í hondini, kann hann missa kúluna, so hon kemur í høvðið á okkum. Undir líðni á Gud faðir sat Jesus pápin. Hann hoyrði eg lítið um, úttan at hann græt, tá børn gjørdur okkurt óargaligt. Uppi yvir Gud faðir á myndini var ein dúgva, tað var heilagi andin. Hann sá eg á bønnum viðhvørt, men síðani visti eg einki um hann soleiðis. Úttan um Gud faðir vóru einglarnir, sum eg hoyrði nógv um. Teir vóru goðar verur, sum flugu um í loftini og vardu menniskju móti illum andum. So vóru tað varðeinglarnir. Hvørt menniskja hevði sín. Eg visti at min varðeingil fylgdi mær allastaðni, tá ið eg var úti, og sat uppi yvir mær, tá eg var í seingini. Helt bara, at tað var ein saknur, at eg sá hann ongantíð. Viðhvørt gjørdi eg mær at sova við høvðinum undir dýnuni. Rípti so knappliga frá eygunum. Men so knappur var varðeingilin, at aldri eydnaðist tað at siggja hann.

Heðin Brú, ella Hans Jacob Jacobsen, var rættiliga stillfýrur maður, men skemtingarsemi var altíð í nánd og ikki skal altíð so nógv til, at hann fær nakað stuttligt burtur úr. Takið søguna um Jensen í «Feðgum á ferð». Jensen er einasti maður í bygdini, sum verður nevndur við eftirnafni. Tað er tí, hann hevur verið í Danmark og gongur í flippu, tá ið hann kemur aftur. Hann fær álitisstørv, men tekur úr teimum ymsu kassunum, men jú oftari hann verður sektaður, jú fleiri álitisstørv fær hann.

Røðan hjá Janusi Djurhuus

Í «Endurminningum» er eisini annað skemt enn barnalýsingarnar. Einaferð skal Føroyingafelag hava samkomu í einum fráhaldshúsum í nánd av Keypmannahavn. Tað er sunnudagur. Veðrið er gott. Nógv fólk er komið saman. Janus Djurhuus skal halda fundarrøðuna. Men sum ikki einaferð er hann ómöguligur:

Í síðstu løtu, aðrenn røðarin skal byrja, kemur Janus Djurhuus til okkum og sigur, at fær hann ikki eina flösku nú beinan vegin, so heldur hann onga røðu. Vit siga, at sum hann veit er hetta eitt fráhaldstiltak, vit hava leigað, og her er óbygt úttan um, so hann má royna at biða til aftan á røðuna, tá kundi tað verið, at vit stukku inn onkustaðni á heimvegnum.

«Nei, kortanei, eg vil ikki biða, skal eg tala, vil eg hava eina flösku og tað beinan vegin».

Já, har var so einki annað at gera enn at siga fyri fundarfólkunum, at tað bar so illa á, at stígur var komin í, so tað mátti biða við røðuni eina løtu, men vit væntaðu, tað fór at verða skjótt.

So vit báðir út at koyra, fara dundrandi eftir vegnum móti Lyngby. Tá vit koma nakað, standa nøkur hús, og eitt er ein lítill handil. Vit leita okkum fram til einar dyr, sum vit halda er inn í sethúsin, og ringja. Jú, har kemur ein maður út og letur upp. Vit siga okkara orindi, at tað liggur soleiðis fyrri, at vit endiliga skulu fáa fatur á einari flösku sum snarast, um hann hevði kunnað hjálpt okkum, siga at vit eru sendir frá einari samkomu her niðri í fráhaldsherberginum. Hann hyggur at okkum og smíkar, jú, tað fór at vera til, bað okkum koma niður í kjallaran við sær. Her fáa vit flöskuna. Um eina løtu er Janus í gongd við røðuni. Hann talar um útflutning úr Føroyum, sum bert er turffiskur til Spania og arbeiðskonur til Danmarkar. Hesum fær hann eina stuttliga røðu burtur úr, tó tað er ikki øllum gentum, sum dámar hetta. Men røðan er stutt, tí røðarin hevur leskað seg í so nógv á flöskuna.

Tær allarflestu av skemtiýsingunum hjá Heðini Brú eru meinaleysar, tvs. tað er lítill og eingin satira í teimum, og persónarnir verða lýstir við fryntligum kæti. Ein grundin er ivaleyst, at føroyingum dámar væl at lurta eftir og at fortelja søgur við skemtiligum innihaldi, og tað ger tað ikki verri, um endin kann taka áhyorarin á bóli. Søgan hevur ongan hugin at skunda sær, at gera seg lidna í bræði. Undirhaldsvirðið er fyrri ein part treytað av, at spenningurin verður varðveittur júst í tí spakuligu frásøgnini og fyrri ein part av, at søgan næstan altíð snýr seg um onkran nevndan persón, sum áhyorarnir kenna. Fyritreytin fyrri hesum slagi av søgum er aloftast eitt lítið samfelag, og tað er trupult at geva henni alment snið, úttan at meginparturin av undirhaldsvirðinum og við tí atdráttinum hvørvur. Ein máttin at fáa nakað tað sama fram sum í tí staðbundnu søguni er at gera nógv av, so at vit flyta okkum yvir í ta grotesku, garvillu søguna. Søgurnar hjá Mark Twain hava hetta eyðkennið. Somuleiðis fleiri av teimum hjá Heðini Brú.

Kinesiski blaðmaðurin Sung Hong Chen vitjaði herfyri í Føroyum. Hann var hugtikin av okkara landi, og hevur latið okkum eina yrking, hann skrivaði, meðan hann var her

I love you, Faroe Islands

I love you,
Faroe Islands.
You are beautiful,
Winter, covering with snow,
summer, the land and the sea calm

I love you,
Faroe Islands.
Your people, talented and hard
working
Kind, warm and friendly

I love you,
Faroe Islands.
Your environment very good,
water soft,
food fresh

I love you,
Faroe Islands.
From the bottom of my heart,
the best wishes to your people
and good future for your
economy and society

Sung Hong Chen

Skráseting Føroya
hevur í dag skrásett niðanfyrir
standandi fráboðan:

Skrásetingar-nr.
P/1 2294, P/1 Dan Peder-
sen, 480 Skáli

Viðtøkur broyttar:
15.08.1996

Nýtt navn:
Sp/f Hornið

Kapitalur:
Hækking við
kr. 70.000,00 til
kr. 80.000,00
Inngjaldingarhátur:
Kontant kr. 30.000,00 og
kr. 40.000,00 við grunshækking

Nevnd:
Farin úr nevndini: Tóra
Joensen, 480 Skáli (for-
maður), Dan Erik Peder-
sen, 660 Söldafjørður og
Fríðgerð Joensen, 480
Skáli

Stjórn:
Innkomin sum stjórn: Tóra
Joensen, 480 Skáli

Tekningarreglur:
Felagið verður teknað av
stjóranum.

Endamál:
Endamál felagsins er at
reka handil og benzin-
sølu og annað í hesum
sambandi

Skráseting Føroya
tann 20. november 1996
Kristin Balle

TVINGSILSSØLA

Hósdagin
9. januar 1997
kl. 12.00

verður á dómarskriv-
stovuni, C. Ployensgøtu
1, 100 Tórshavn, hildin
tvingsilssøla yvir matr.
nr. 163 q, nr. 8, Klaks-
vik, bygningur á leigu-
grund, á Stongunum,
(AS nr. 54/96).

Talan er um egnings-
skúr (eigaraibúð) á leigu-
grund, í einari hædd 24,4
kvm til víddar, og við
býstali 4/65 smb. ting-
bókina. Ognin hevur egn-
ingarhæli, wc og frysti-
goymslu.

Fyrsta tvingsilssøla var
tann 28. november 1996.
Hægsta boð var 1.000,00
kr. Tvingsilssolan er um-
biðin av **Annfinni V. Han-
se, advokati, Gongin,**
Tórshavn, tlf. 19595 (j.
nr. 2007), sum kann geva
nærri upplýsingar, og
sum nærri avtala kann
gerast við, um ynski er
um at siggja ognina.

Søluuppgærd kann um-
biðast hjá nevnda advo-
kati ella hyggjast igjøg-
num á Dómarskrivstov-
uni.

Føroya Fútarættur,
tann 28. nov. 1996